



Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.003/2023/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság felperesi képviselő ügyvéd (Cím23) által képviselt **Felperes1** (cím2 hrsz.; levelezési cím cím3 **felperesnek**, dr. alperesi képviselő egyéni ügyvéd cím22 által képviselt **alperes2** (Cím1) **alperes** ellen munkaviszony megszüntetése és sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.010/2021/54. számú ítélete ellen, a felperes 56. számú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint és Áfa másodfokú perköltséget.

A perben felmerült 460.800 (négy százhatvanezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] Az alperes helységnev1 Község Önkormányzatának, mint alapítónak a 100%-os tulajdonában álló gazdasági társaság. A kft. egyedüli tagja az önkormányzat. Az alperes ún. „nonprofit” jellegű közhasznú alaptevékenységet folytató jogi személy, amely a működéséhez szükséges bevételek fedezése érdekében kiegészítő jelleggel közhasznú és üzletszerű gazdasági tevékenységeket folytat.

[2] A felek 2020. január 1. napjától kezdődően 2024. december 31. napjáig terjedő határozott időtartamra, hathónapos próbaidő beiktatásával létesítettek munkaviszonyt. A felperes munkaköre ügyvezető igazgató, havi személyi alapbére 240.000 forint volt. A munkáltatói jogkör gyakorlására az alapító taggyűlés – az egyéb munkáltatói jogkörben tanúl István polgármester, mint az alapító képviselője – jogosult.

[3] Az önkormányzat és az alperes minden évben új megállapodást kötött az adott évre vonatkozó közhasznú tevékenység támogatására. A 2020. évi közhasznú tevékenység támogatásáról szóló megállapodás tervezete 2020. február 28-án kelt, azonban azt – a koronavírus járvánnyal is összefüggő adminisztrációs mulasztások okán – csupán 2020 május hónapban továbbították aláírás céljából a felperes részére. A felperes konkrét módosító javaslatot tett a megállapodással kapcsolatban, valamint kifogásolta azt, hogy visszamenőleges hatállyal akarták azt vele aláíratni. A módosító javaslatok megtárgyalása céljából 2020. június 2. napjára az alperes taggyűlést hirdetett meg.

[4] A felperes módosító javaslataiban foglaltakkal kapcsolatban a oldal elnevezésű nyilvános Facebook oldalon a felperes és tanúl6, az önkormányzat képviselője között szakmai jellegű szóváltás, nézeteltérés alakult ki.

[5] A felperes 2020. május 29-én reggel, a munkaidő kezdetén eligazítást tartott az alperes telephelyén lévő épület nagytermében, amelynek ajtaja a telephely udvarára nyílt és nyitva volt. A teremben ültek az alperes munkavállalói (kb. 12-15-en), a felperes az ajtónál állt, amikor az ajtóban megállt az önkormányzattal foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban álló tanúl6, akinek a telephelyen tárolt, önkormányzati tulajdonban álló munkagéppel kellett aznap a polgármester utasítására munkát végeznie. A felperes felszólította tanúl6t, hogy távozzon az ajtóból, mert nem tartoznak rá az eligazításon elhangzottak, majd szóváltás keletkezett közöttük. tanúl6 nem távozott, ekkor a felperes szemből, tenyérrel a mellkasán meglökte, kilökte őt az ajtón, majd még kétszer tenyérrel meglökte őt. Ezt követően tanúl6 elhagyta a kft. telephelyét és a történetek miatt panaszt tett a polgármesternél.

[6] tanúl István polgármester meg kívánta hallgatni az eset szemtanúit, valamint a felperest is. A polgármester 2020. május 29. napján utasította a felperest, hogy a munkaidő lejártát követően 13:30 óráig küldje be a reggeli eligazításon részvevő alperesi munkavállalókat a polgármesteri hivatalba meghallgatásra, melynek a felperes eleget tett. Ugyanebben az e-mailben azt is kérte a felperestől, hogy a kft. telephelyén a kamerarendszer által aznap reggel rögzített összes felvételt 14:00 óráig a munkáltatói jogkör gyakorlója részére adja át. A felperes az e-mailre 13:06 perckor válaszolt, amelyben tájékoztatta a polgármestert, hogy a kamerarendszer kezelése adatvédelmi okokból az informatikus által lehetséges, ennek kinyeréséről és átadásáról a későbbiekben intézkedni fog.

[7] A felperes és az alperes valamennyi, a reggeli eligazításon részt vevő munkavállalója 13:30 körül megjelent helysége1 Község Polgármesteri Hivatalánál, majd a munkavállalók a főbejáraton keresztül bementek és az irodák előtti hosszú folyosón várakoztak addig, amíg egyesével az ülésterembe beszólították őket meghallgatásra a képviselők. A felperes észlelte, hogy a kft. telephelyén hagyta a mobiltelefonját, visszament érte, eközben a főbejárat ajtaját – figyelemmel arra is, hogy az ügyfélfogadási idő lejárt – bezárták. A felperest visszaérkezésekor a portás engedte be az épületbe, majd ismételen bezárta az ajtót. A felperes 13:45 perckor ért vissza gépkocsival az önkormányzat épületéhez. 13:49-kor SMS üzenetet írt a polgármesternek, melyben kifogásolta, hogy „be vannak zárva”, majd – mivel addig választ nem kapott – 13:53 perckor telefonált mobiltelefonjáról a 112 segélyhívónak, segítséget kérve amiatt, hogy őt és munkatársait bezárták.

[8] A helysége2 Rendőrkapitányság helysége3 Rendőrőrsének őrsparancsnoka és hadnagya kiérkezett a helyszínre, meghallgatták az önkormányzat épületében lévő munkavállalókat és képviselőket. Az intézkedő rendőrök megállapították,

hogy, nem történt meg a személyi szabadság megsértése. Ezt a felperes nem fogadta el és a későbbiekben feljelentést tett tanúl István polgármester és tanúl7 jegyző ellen személyi szabadság megsértésének bűncselekménye miatt. A büntetőeljárás jelenleg folyamatban van, nyomozati szakban.

[9] Az alperes 2020. május 29-én 18:00 órakor rendkívüli taggyűlést tartott, mely taggyűlésen egyhangúlag a 1/2020. (V. 29.) taggyűlési határozatban rendelkezett arról, hogy az Önkormányzat a visszahívás jogával élve a felperes ügyvezetői megbízatását, aznap megszünteti. A taggyűlés felhatalmazta tanúl István polgármestert, hogy a volt ügyvezetővel kapcsolatos átadás-átvételi eljárást 2020. június 2. napján folytassa le. A taggyűlés felhatalmazta a polgármestert, hogy a felperes munkavállaló vétkes kötelezettségszegésével és azon tanúsított magatartásával kapcsolatban folytassa le a vizsgálatot.

[10] A taggyűlés a 2/2020. (V. 29.) taggyűlési határozat szerint ügyvezetőt 2020. május 30. napjától határozatlan időre ügyvezető igazgatónak megbízta.

[11] A felperes 2020. május 29. napján a következő bejegyzést tette közzé a saját nyilvános Facebook közösségi oldalán:

„DROGÜGYLET után többrendbeli Személyes szabadság korlátozása!

avagy

A dolgozók kimenni nem tudtak vs. a rendőr bejönni nem tudott?

... „menjen az ablakhoz” ... mondta a járőr!

Ismét médiák kereszttüzébe fog kerülni „mi kis falunk”, ezt úgy jósolom.”

Ezt követően a felperes közzétette a Facebookon, hogy a polgármesteri hivatalba zárták a Kft. több mint egy tucat munkavállalóját, mely miatt kihívta a rendőröket, valamint személyi szabadság többrendbeli korlátozása miatt a feljelentést tett.

[12] helységnév1 Képviselő-testülete az önkormányzat hivatalos oldalán, a helységnév1.hu weboldalon „TÁJÉKOZTATÁS” címén a következő szöveget tette közzé:

„Bejelentés érkezett, hogy a alperes. telephelyén 2020.05.29. napján a reggeli órákban az ügyvezető az Önkormányzatunk egyik dolgozójával szemben olyan, nem kívánt magatartást tanúsított, ami szükségessé tette a munkáltató részéről az eset körülményeinek tisztázása érdekében belső vizsgálat lefolytatását.

Az elrendelt vizsgálat jogszerű és szükséges volt, annak az érdekében, hogy a fokozottan bizalmi jellegű munkakört betöltő személy vonatkozásban megalapozott döntés születhessen az ügyvezetői tisztség és munkaviszonyának a fenntartása vagy annak megszüntetése körében.

Az ügyvezető ahelyett, hogy a vizsgálat során a tőle kért adatot szolgáltatva volna és tevékeny közreműködésével a helyzet tisztázását előmozdította volna, alaptalan bejelentést tett a Hatóságok részére.

Az ügyvezető magatartása miatt a tulajdonos képviseletében eljáró Képviselő-testület az ügyvezető, vezető tisztségből történő visszahívása mellett döntött, mely döntés a munkaviszonyt nem érinti.

A döntést követően a belső vizsgálattal érintett személy által, a közösségi médiában, nagy nyilvánosság előtt tett valótlan tényállításokkal kapcsolatban, a Képviselő-testület a szükséges jogi lépéseket késedelem nélkül megteszi, valamint a munkaviszonnyal kapcsolatos vizsgálatot a jogszabályoknak megfelelően lefolytatja.”

[13] 2020. június 2-án megtörtént a felperes munkakörének átadása-átvétele. A felperes az átadás-átvételnél közölte a rendszergazdával, hogy nem járul hozzá a kft. biztonsági adatrögzítőjéről történő azon adatmentésekhez, amely 2020. május 29-én reggel

7:00 óra és 9:00 óra közötti személyiségi jogkör alá tartozó adatokat tartalmaz. A Kft. telephelyének udvarán felszerelt kamera által 2020. május 29-én 7:00 – 9:00 óra között rögzített felvétel az önkormányzat informatikusa, tanú3 a pendrive-re lementette és átadta a polgármesternek. A felvétel megtekintésére nem került sor, az utóbb elveszett, eltűnt.

[14] Az alperes alapítója 2020. június 5-én 13:30 órára képviselő-testületi ülés formájában tartandó meghallgatásra hívta a felperest abból a célból, hogy a történetekkel kapcsolatban az álláspontját, védekezését előadhassa, tájékoztatva őt arról is, hogy jogi képviselőt hatalmazhat meg, aki az ülésen jelen lehet. A felperes a képviselő-testületet 13:09 perckor e-mail üzenetben tájékoztatta arról, hogy a meghallgatáson nem vesz részt, betegsége miatt megjelenni nem tud. A felperes a meghallgatás időpontjában az önkormányzat épülete előtt az autójában ült és fotókat készített, amelyet az egyik képviselő az ablakon kinézve látott.

[15] Az alperes 2020. június 11-én 17:00 órakor rendkívüli taggyűlést tartott, amelyen meghozták a 4/2020. (VI.11.) taggyűlési határozatot, amelyben rögzítették, hogy a felperes munkaviszonyának azonnali hatállyal történő megszüntetése érdekében a polgármester tegye meg a szükséges intézkedéseket.

[16] A munkáltató a 2020. június 11. napján kelt, a felperessel 2020. június 17-én közölt azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) bekezdésének a) és b) pontjai alapján. Az intézkedés indokolása részletesen tartalmazta a 2020. május 29-én a kft. telephelyén a felperes és tanú6 között történt incidenst és ezt követően történt események leírását. Az indokolás szerint a felperes által tanúsított magatartás alkalmas volt arra, hogy rombolja a munkahelyi légkört, viselkedése a munkáltató jóhírnevét veszélyeztesse, mely a jogviszony fenntartását lehetetlenné tette. A felperes terhére értékelte az Mt. 52. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt, munkaviszonyból eredő lényeges kötelezettség megszegését, melyet a telephelyen tanúsított magatartásával jelentős mértékben megszegett, mert nem tanúsított az ügyvezetői munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást. A felperes alaptalan rendőrségi bejelentését tett, valamint a közösségi médiában alaptalan vádakot tett közzé, amellyel szándékosan és jelentősen megsértette a munkaviszonyból származó az Mt. 8. § (2)-(3) bekezdéseiben előírt lényeges kötelezettségét, mert azok közvetlenül és ténylegesen alkalmasak voltak a munkáltató jó hírnevének veszélyeztetésére, valamint véleménynyilvánítása a munkáltató jó hírnevét súlyosan sértette, illetve veszélyeztette. A fentiekben felsorolt magatartása, viselkedése egyenként és összességében is objektíve lehetetlenné tette a munkaviszony fenntartását.

[17] A felperes 2020. szeptember 15-én feljelentést tett a helységnev2 Rendőrkapitányságon, miszerint az alperesi Kft. illegális új hulladéklerakót nyitott az önkormányzat területén. Az ismeretlen tettes ellen folyó büntetőeljárás nyomozati szakban van jelenleg.

Kereset

[18] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a jogviszonyát és a jogellenesség jogkövetkezményeként elsődlegesen a munkaviszonya helyreállítását, a helyreállításig terjedő időszakra pedig elmaradt munkabér megfizetésére kötelezését kérte. A munkaviszony helyreállítását az egyenlő bánásmód követelményének megsértése hivatkozással terjesztette elő.

[19] Másodlagosan az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdései alapján 12 havi távolléti díjának megfelelő összeg, mindösszesen 2.880.000 forint elmaradt jövedelem kártérítésként történő megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy megtérült jövedelemre nem tett szert, mivel a munkaviszonya alatt és azt követően is, folyamatosan nyugállományban volt, szolgálati nyugdíjának összege 301.000 forint, más jövedelme nincs.

[20] Harmadlagos kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a munkaviszonya nem az azonnali hatályú felmondás közlésekor, hanem korábban, az ügyvezetői tisztségből történő visszahívásával és 2020. június 2-án a munkakörének átadás-átvételével ténylegesen megszűnt. Erre tekintettel 12 havi távolléti díjának megfelelő összeg, azaz bruttó 2.880.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[21] A negyedleges kereseti kérelmében hivatkozott arra, hogy a munkaviszonyának megszüntetése az Mt. 7. §-ában foglaltakat sérti, az alperes joggal való visszaélést valósított meg. Álláspontja szerint a jogviszony megszüntetésének mögöttes indoka tanú16 önkormányzati képviselővel a kft. és az önkormányzat közötti finanszírozási megállapodás tervezetével, illetve annak megszővegezésével kapcsolatos jogértelmezési véleménykülönbségek voltak. Emellett arra is hivatkozott, hogy nem volt hajlandó környezetkárosításra a kft. tulajdonosainak utasítására, megtagadta a Balaton vízgyűjtő területére sirtó hordásának és elásatásának engedélyezését, illetőleg az abban való közreműködést. Ez ügyben feljelentése folytán büntető eljárás van folyamatban.

[22] A felperes sérelemdíj iránti igényt is előterjesztett.

[23] Álláspontja szerint az alperes megsértette a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.). 2:43. § c) pontjában foglalt személyiségi jogát, egyben az egyenlő bánásmód követelményét is, mert a munkaviszony megszüntetésére a véleménynyilvánítása miatt, annak megtorlásaként került sor. Védett tulajdonságaként az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXXV. törvény (Ebkty.) 8. § j) pontjában foglalt, politikai vagy más véleményét, hátrányként a munkaviszony megszüntetését jelölte meg. Az általa kifejtett vélemény a 2020. május 29-én a Facebookon közzétett „Drogügylet után személyes szabadság megsértése” bejegyzésében foglaltakra hivatkozott. Szintén az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére hivatkozott, tanú3 és név8 önkormányzat által foglalkoztatott személy között atrocitásra, verekedésre került sor, de egyikük munkaviszonya sem került azonban megszüntetésre.

[24] A Ptk. 2:43. § b) pontjára is hivatkozott - a személyes szabadságának, szabad mozgásának megsértésére - a sérelemdíj jogalapjaként, a 2020. május 29-én a polgármesteri hivatalban tartott meghallgatáskor történt bezárása miatt.

[25] Hivatkozott továbbá a jóhírnév megsértésére is, melyet azzal a magatartásával valósított meg az alperes, hogy az önkormányzat honlapján valótlan tartalmú tájékoztatást tett közre a felperes magatartásával kapcsolatban.

[26] Álláspontja szerint az alperes megsértette a képmáshoz és hangfelvételhez fűződő jogát azzal a magatartással, hogy a tanú6val kapcsolatos esetről készült, a kft. telephelyének udvarán felszerelt kamera által rögzített felvételt név3 informatikus az ő kifejezett tiltakozása ellenére egy pendrive-ra kimásolta a rendszerből.

[27] A felperes alaki okból is kifogásolta a jogviszony megszüntető határozatokat és intézkedéseket. Előadta, hogy a 2020. május 29-én este megtartott rendkívüli taggyűlésre sem őt, sem pedig a felügyelőbizottságot nem hívták meg, ugyancsak nem volt ott jelen az újonnan megbízott ügyvezető, így érdemi tárgyalás nem folyt. Figyelemmel arra, hogy munkáltatója a kft. volt, ezért csak az alperes taggyűlése dönthetett a munkaviszonya megszüntetéséről, taggyűlési határozattal hívhatta őt vissza ügyvezetői tisztségéből. Továbbá mivel megtörtént az ügyvezetői tisztségéből történő visszahívása, egyidejűleg a

munkaviszonya is megszűnt, hiszen a munkaköre ügyvezető igazgató volt. A taggyűlés pedig nem került szabályszerűen összehívásra.

[28] A 2020. június 11-én megtartott taggyűléssel kapcsolatban is ugyanezen kifogásokat támasztotta, vitatta az azon meghozott 4/2020. (VI.11.) határozat jogszerűségét és a szavazás tényleges megtörténtét is.

[29] Az azonnali hatályú felmondás indokaival kapcsolatban állította, hogy jogos birtokvédelemmel lépett fel a kft. telephelyének épületében engedély nélkül és jogos indok nélkül tartózkodó tanúval szemben. Jogszerűen járt el, amikor azt észlelve, hogy az alperesi kft. munkavállalóit bezárták, ő rendőrség segítségét kérte. A 2020. május 29-i Facebook bejegyzéssel kapcsolatban állította, hogy a valóságnak megfelel annak tartalma.

Ellenkérelem

[30] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Állította, hogy az azonnali hatályú felmondásban szereplő okok a világosság követelményeinek megfelelnek, azok valósak és okszerűek. A felmondás közlése nem ütközött az egyenlő bánásmód követelményébe, így a munkaviszony helyreállítására nincs lehetőség. A felperes a kártérítési igényét összecszerűségében nem bizonyította, azt jogalapjában és összecszerűségében is vitatta. Az alperes nem követett el joggal való visszaélést, a felperes munkaviszonya kizárólag az azonnali hatályú felmondás indokolásában felsorolt okok alapján került megszüntetésre. Előadta, hogy a felperes sérelemdíj iránti igénye is megalapozatlan és ebben a körben is kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság határozata

[31] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 571.500 forint perköltséget.

[32] Az elsőfokú ítélet indokolása szerint az Alapító Okirat 33. § (2) bekezdése tartalmazza, hogy az alapító kizárólagos hatáskörébe tartozik az ügyvezető visszahívása, vele szemben a munkáltatói jogok gyakorlása. A felperes munkaszerződése ezzel azonos rendelkezéseket rögzít, megállapítva, hogy az egyéb munkáltatói jogkört tanúl István polgármester gyakorolhatja.

[33] Az alperesi taggyűlés 4/2020. (VI.11.) határozata felhatalmazást adott a polgármesternek a szükséges intézkedések megtételére, a munkaviszony azonnali hatályú felmondással való megszüntetésének a munkavállalóval történő közlésére. Ennek következtében a felperes munkaviszonyának megszüntetésére a 2020. június 11-én kelt és a felperessel június 17-én közölt azonnali hatályú felmondással került sor, amelyet a munkáltatói jogkört gyakorló taggyűlés határozatában foglalt felhatalmazás alapján tanúl István polgármester írt alá és közölt a felperessel.

[34] A felperes azon hivatkozása kapcsán, hogy a munkaszerződésére vonatkozó 6 hónap próbaidő kikötés érvénytelen, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az Mt. 209. § (1) bekezdése alapján vezető állású munkavállaló munkaszerződése eltérhetett az Mt.

második részében foglalt rendelkezésektől és a (2) bekezdésben taxatív felsorolt kivételek között nem szerepel az Mt. 45.§-ában a próbaidő megállapítására vonatkozó szabály. Ebből következőleg a felek munkaszerződésben eltérhettek a 3 hónapos törvényi maximumtól, így a munkaszerződés próbaidőre vonatkozó rendelkezése, nem volt érvénytelen.

[35] Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás indokolásában foglaltakkal az alábbiakat állapította meg:

[36] A felperes és tanú6 között, 2020. május 29-én történt magatartással kapcsolatban az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a felperes maga is elismerte, hogy tanú6t – többszöri, a távozásra történő felszólítást követően - tenyérrel több alkalommal meglökte, az ajtón kívülre kilökte. Megállapítható, hogy ez a cselekmény nagy nyilvánosság előtt történt, mert az alperes alkalmazásában álló kb. 12-15 munkavállaló többsége ezt látta, illetőleg szóváltásukat hallotta.

[37] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy jogos birtokvédelmet valósított meg a felperes. tanú6 a telephelyen lévő épület nyitott ajtajában állt, az épületbe nem lépett be, ebből következően birtokháborítást nem követett el. A felperes által alkalmazott „birtokvédelem” a szükséges mértéket egyébként meghaladta, az nem volt arányos tanú6 magatartásával.

[38] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a felperesnek, mint ügyvezetőnek és vezető állású munkavállalónak tisztségéhez méltó módon, példamutatóan kellett volna viselkednie. Az elvárhatóság szintje vele szemben magasabb, mint más munkavállalók esetében. A bíróság megítélése szerint a felperes magatartása méltatlan volt az ügyvezetői munkaköréhez, és bár önmagában ez a magatartás nem volt olyan súlyú, hogy azonnali hatályú felmondást vonjon maga után, azonban a munkáltató oldalán kialakult bizalomvesztéshez indokoltan járult hozzá és az azonnali hatályú felmondásban foglalt további kötelezettségszegésekkel együtt, azok súlyát erősítve alapul szolgálhatott a munkáltató intézkedésének.

[39] Az azonnali hatályú felmondás azon indokával kapcsolatban, miszerint az alperes alaptalan bejelentést tett a rendőrségre, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes ezen magatartásával megsértette az Mt. 8.§ (2)-(3) bekezdésében foglaltakat, veszélyeztette a munkáltató jó hírnevét és az Mt. 78.§ (1) bekezdés b) pontja alapján lehetetlenné vált ezek után a munkaviszony fenntartása.

[40] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a munkáltató jogszerűen rendelte el a munkavállalók meghallgatását a 2020. május 29-én reggel eset kivizsgálása kapcsán. A meghallgatott tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy a jelenlévők közül senki nem kérte a meghallgatására történő várakozás után, hogy engedjék ki az épületből, senki nem kifogásolta – beleértve a felperest is – a képviselők, a polgármester, a jegyző vagy bárki irányába, hogy be vannak zárva. Nem nyert bizonyítást a felperes azon hivatkozása, hogy a munkavállalók közül valaki rosszul lett és ezért kellett cselekednie. A felperes magatartása az eset körülményei tükrében az Mt. 6. § (1)-(2) bekezdésben foglalt magatartási követelményekbe ütközött. A felperes magatartása mindenképpen eltúlzott volt, a jóhiszeműség követelményeinek meg nem felelő, a munkáltatójával együtt nem működő, így alappal járul hozzá az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja szerinti bizalomvesztéshez a kölcsönös bizalomra irányuló munkaviszony fenntartásának ellehetetlenüléséhez is.

[41] A felperes által közzétett Facebook bejegyzéssel kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes közzétett véleménynyilvánítása és tényközlése alkalmas volt arra, hogy a munkáltató és egyedüli tagja, alapítója jóhírnevét súlyosan veszélyeztesse. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által közzétett Facebook bejegyzés sértette az önkormányzat jóhírnevét, illetve annak veszélyeztetésére alkalmas volt.

[42] Figyelemmel arra, hogy az azonnali hatályú felmondás mindhárom indoka valósnak bizonyult, így alappal vezettek a munkáltatóban kialakult bizalomvesztéshez, a munkavállaló jogviszonyának megszüntetéséhez.

[43] Az egyenlő bánásmód megsértése kapcsán a felperes a perben állította, hogy az alperes jogsértő magatartása a munkaviszony megszüntetése volt, megtorlásra véleménynyilvánítása miatt került sor. Védett tulajdonságként a véleményét jelölte meg. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az Ebktv. 8. § j) pontjában foglalt vélemény abban az esetben tekinthető védett tulajdonságnak, ha ez a vélemény egy védett politikai vagy más rendszerszintű, régebb óta fennálló és általában a tulajdonság lényegiségére felállított tesztnek megfelelő eszmerendszer megnyilvánulására vonatkozik. Ettől el kell különíteni azt a véleménynyilvánítást, amely egy adott ügyben, pl. egy konkrét munkahelyi kérdés megítélésében felmerülő nézetkülönbség során történik, ez esetben a vélemény egyéni körülményeken alapul, a felperes által befolyásolható nem alkalmas csoportképzésre és nem a felperes személyiségének lényegi vonásait tükrözi. Eerre figyelemmel megállapítható, hogy a felperes által az önkormányzat és a Kft. között létrejövő megállapodás rendelkezéseinek módosításával, annak szükségességével kapcsolatban szóban és írásban kifejtett vélemény, nem minősül védett tulajdonságnak, mert nem felel meg a fenti feltételeknek. A személy hátrányos megkülönböztetése csak akkor állapítható meg, ha valamely védett tulajdonság miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint a vele összehasonlítható helyzetben lévő személy. A munkaviszony megszüntetése pedig nem eshet az Ebktv. 10.§ (3) bekezdésében foglalt megtorlás körébe, mert a felperes nem tekinthető az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt kifogást emelő eljárást indító vagy eljárásban közreműködő személynek.

[44] A felperes azon hivatkozásával kapcsolatban, miszerint hasonló eset történt korábban név⁸ és tanú³ között a munkáltató még sem alkalmazott a munkaviszony megszüntetésében megnyilvánuló hátrányos jogkövetkezményt, megállapította, hogy név⁸ nem volt ügyvezető, így a viselkedésére vonatkozó normákat tekintve nem volt a felperessel összehasonlítható helyzetben. Emellett az önkormányzattal és nem az alperessel állt jogviszonyban. Ennek következtében a felperes ezen kereseti kérelme sem megalapozott.

[45] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy részben a május 29-én a Facebookon közzétett bejegyzésben foglalt véleménynyilvánításával okozati összefüggésben került sor a munkaviszonyának megszüntetésére, ahogy az azonnali hatályú felmondás indokolásában részletesen kifejtésre került. Ugyanakkor ez nem minősült a bíróság megítélése szerint hátrányos megkülönböztetésnek és megtorlásnak sem. A munkaviszony megszüntetése, mint hátrány alkalmazása, a fentiek alapján jogszerű volt, az nem sértette az egyenlő bánásmód követelményét.

[46] A joggal való visszaélés körében az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak a felperes azon állítását, hogy tanú¹⁶ önkormányzati képviselő megnehezített volna a megállapodás tervezethez fűzött módosító javaslatai kapcsán. Ugyancsak nem találta bizonyítottnak a bíróság az ok-okozati összefüggést a megállapodás felperes általi alá írása és a munkaviszony megszüntetése között. Önmagában pedig az a körülmény, hogy a felperes feljelentést tett a hivatkozott környezetkárosítással kapcsolatban nem bizonyítja a joggal való visszaélés megtörténtét. A felperes arra is hivatkozott, hogy megtagadta a környezetkárosító tevékenység ellátását, a felperes ezen tevékenységének, ezzel kapcsolatos véleménynyilvánításának megtörténtét semmilyen perbeli bizonyíték nem támasztotta alá.

[47] A 2020. május 29-én az önkormányzat épületébe történő bezárással összefüggésben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy esetleges sérelmet megvalósító személy nem volt egyértelműen megállapítható. A felperes nem bizonyította, hogy az alperes

vagy annak egyedüli tagja utasítására zárta be név2 portás a bejáratí ajtót, ennek ténye a perbeli bizonyítékok alapján kétséget kizáró módon nem volt megállapítható. A perben meghallgatott tanúk egybehangzó vallomása azt támasztotta alá, hogy a perbeli bizonyítékok alapján kétséget kizáró módon nem volt megállapítható. A perben meghallgatott tanúk egybehangzó vallomása azt támasztotta alá, hogy a jelenlévő személyek közül senki nem tekintette úgy, hogy őket az önkormányzat épületébe bezárták, senki nem érezte magát rosszul, nem kérte az ott tartózkodó portást vagy az önkormányzat, illetve a polgármesteri hivatal alkalmazottjait, hogy az ajtót nyissák ki. Azt is alátámasztotta a tanúk vallomása, hogy a 7-es út felőli Bajcsy-Zsilinszky útra nyíló hátsó ajtó mindvégig nyitva volt, ezt egyes tanúk várakozás közben észlelték is. Ennek következtében a felperes nem bizonyította, hogy az alperes megsértette a személyi szabadságát.

[48] A jóhírnév megsértésével kapcsolatban az alperes jogellenes magatartásaként az önkormányzat honlapján a helységnév1.hu weboldalon közzétett tájékoztatóra hivatkozott. Az okirat alapján a bíróság megállapította, hogy annak aláírója helységnév1 Község Képviselő-testülete, mint az önkormányzat szerve.

[49] A tájékoztatás konkrét tartalmát vizsgálva a bíróság megállapította, hogy a perben bizonyítást nyert az a tényállítás, hogy 2020. május 29. napján a reggeli órákban a felperes az önkormányzat egyik dolgozójával szemben, nem kívánt magatartást tanúsított, ami szükségessé tette a belső vizsgálat lefolytatását. Megfelelt a valóságnak az a tényközlés is, hogy a felperes ahelyett, hogy tevékeny közreműködésével a helyzet tisztázását előmozdította volna, alaptalan bejelentést tett a hatóságok részére. Tényszerűen került megállapításra a tájékoztatásban, hogy a képviselő-testület az ügyvezető vezető tisztségből történő visszahívása mellett döntött, mely döntés a munkaviszonyt nem érinti. Mindezek a tájékoztatásban szereplő tények, perbeli bizonyítékok által alátámasztásra kerültek. Így azon túlmenően, hogy a tényközlést nem az alperes, hanem annak egyedüli tagja tette meg, melynek célja a lakosság tájékoztatása volt, a megtörtént eseményekről, a felperes nem bizonyította a perben, hogy a közzétett tájékoztatásban foglalt tények valótlank, így a jóhírnevének sérelme sem volt megállapítható.

[50] Az udvarra felszerelt kamerával rögzített felvételekkel kapcsolatos személyiségi jogsértés körében megállapítható, hogy tanú3 informatikus a polgármester utasítására mentette le az adatokat és adta át a polgármesternek. Az eseményekre azonban csak 2020. június 2-án került sor, vagyis az önkormányzati képviselők – a felperes hivatkozásával ellentétben – ezt megelőzően a május 29-i meghallgatások során biztosan nem nézhették meg a felvételt.

[51] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az Mt. 11/A. §-a szerint a munkáltató a munkavállalót munkaviszonnyal összefüggő tevékenysége körében ellenőrizheti, ehhez technikai eszközt alkalmazhat, erről előzetesen írásban tájékoztatni kell a munkavállalókat. Jelen esetben nem az irodában, hanem a Kft. telephelyének udvarán került elhelyezésre a kamera a Kft. vagyonának védelme céljából. Ezért önmagában az, hogy a kamera felvételek készítéséhez a munkáltató nem kérte sem a felperes, sem más munkavállalók hozzájárulását az Mt. speciális felhatalmazó rendelkezése miatt nem személyiségi jogsértés. A fentieken túlmenően a felperes a jogsértés megtörténtét – azaz a felvétel lejátszását, az adatok felhasználását – a perben nem bizonyította. tanú3 rendszergazda nem az alperes alkalmazottja, magatartásáért az alperes nem tartozik felelősséggel, ezért a bíróság megállapította, hogy amennyiben eljárása jogsértő lett volna, úgy azért nem az alperes felelős. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perben nem bizonyította a felperes, hogy a kamerafelvételt a képviselő-testület tagjai, a polgármester vagy más bármikor lejátszotta, vagy felhasználta volna. Ezeken túl a felperes 2020. június 2-án már nem volt az alperes

ügyvezetője, ezért nem volt joga rendelkezni a kamerafelvételekkel, mivel azok a Kft. tulajdonát képezték.

[52] Jelen esetben nem bizonyított, hogy a felperes rajta volt-e a rögzített felvételeken, a hozzájárulás formáját pedig a Ptk. nem határozza meg, ráutaló magatartással is megtörténhet. Azzal, hogy a felperes tisztában volt a kamera létevel, működésével, elhelyezkedésével, hallgatólagosan maga is hozzájárult annak működtetéséhez, melyet az is igazol, hogy a Kft. ügyvezetőjeként a kamerát maga is leszereltethette volna.

[53] A fentiek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alperes megsértette volna a személyiségi jogait, a képmáshoz és a hangfelvételhez való jogát.

[54] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a felperesnek 12 havi távolléti díj megfizetésére irányuló kereseti kérelmét sem, figyelemmel arra, hogy a jogviszony megszüntetése az Mt. 78.§ (1) bekezdése alapján történt, így a felperes ezen igényének jogalapja hiányzott.

Fellebbezés

[55] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes kötelezését a kereseti kérelmének megfelelően.

[56] Továbbra is hivatkozott arra, hogy a 6 hónapos próbaidő kikötése érvénytelen volt, ezért a munkaszerződés semmis. Előadta továbbá, hogy minden, a terhére rótt ügyben egyeztetett a munkáltatói jogokat gyakorló polgármesterrel. Az Alapító Okirat szerint – a munkaviszony létesítése és megszüntetése kivételével – csak is a polgármester, mint tulajdonosi kör egyszemélyi meghatalmazottja látta el a munkavállaló munkáltatói jogkör gyakorlását. A meghirdetett taggyűlés azt követően került megtartásra, hogy az ügyvezetői megbízása megszüntetésre került, így valótlán azon megszüntetési indok, miszerint a felperes nem működött együtt.

[57] Előadta, hogy az alperes a Ptk. 3:159. §-a szerinti korlátolt felelősségű társaság, ekként a Ptk. rendelkezései az irányadóak.

[58] Hivatkozott arra, mivel a 2020. évi megállapodást később valótlán dátummal nem akarta aláírni, kialakult egy véleménykülönbség, ennek következménye a munkaviszony megszüntetése. Így az alperes a jogait rendeltetésellenesen gyakorolta.

[59] Előadta továbbá, hogy a szolgálati utat betartva a felügyelő bizottsággal együtt értesítette a munkáltatót az általa vélt jogsértésről.

[60] Álláspontja szerint tanú6 nem az ajtóban, hanem az ajtón belül, a sarokban állt, ahonnan a felperes kétszeri kérésére sem volt hajlandó távozni. Ennek következtében az ítélet ellentmondásos és iratellenes a tanúk vallomásával szemben.

[61] Hivatkozott arra, hogy a felvétel át nem adása szerepel a felmondási okok között. Előadta, hogy az önkormányzati helyiségben, ahol a munkavállalók összezsúfolva voltak, nem volt ablak. Hangsúlyozta, melyet tanú12 is megerősített, hogy a felperes kérte a kulcsot magánál tartó takarítónőt, hogy nyisson nekik ajtót, mert nincs levegő. Ugyanezen tényrt tanúsította tanú18 rendőrségi meghallgatása is, miszerint „valaki ideges lett és ki akart menni”. Ez a személy a felperes volt.

[62] Előadta, hogy tanú17 tanú, aki jegyzőként a törvényességet volt hivatott felügyelni, elmondta, hogy a 2022. május 29. napi 13:00 órás meghallgatás nem volt hivatalos eljárás. A szóhasználatával élve „nem tudom az mi volt, inkább egy katyvasznak minősíteném”. Nem is lehetett taggyűlés, hiszen a rendkívüli taggyűlésen minden tulajdonosnak és ügyvezetőnek is jelen kellett volna lennie, de tanú2 nem volt ott. A felperes pedig esélyt sem kapott arra, hogy bármiféle hozzászólást vagy magyarázatot adjon a történetekről.

[63] Előadta, hogy az önkormányzati eset kapcsán az ügy pótmagánvádas eljárás alatt van a helységnév2 Járásbíróságon. Hivatkozott arra, hogy maga tanú12 is elmondta, hogy miután megtudta, hogy az ajtó zárva van, ő sem érezte magát szabadnak és nem érezte magát jól. A várakozók által nem volt látható, hogy ki hol ment ki, ezt a bíróságnak átadott helyszínrajz is bizonyítja, hiszen fizikai képtelenség falakon keresztül, kanyarban átlátni.

[64] Érvelése szerint a munkaviszonya megszüntetése kapcsán az alperes nem hozott egyhangú határozatot, mely tényt tanú2 egyértelműen kijelentette a tanúvallomása során. Elmondta, hogy ő csak a felfüggesztésre és nem a megszüntetésre, vagy visszahívásra szavazott, csak ezt írták bele a határozatba egy másik irodában, amit a polgármester írt alá utólag. Így tény, hogy a vizsgálatról csak 2022. május 29-én este az ügyvezető megbízatásának visszavonása során döntöttek. A visszavonás után az ügyvezetői feladatok ellátását pedig maga az alapító okirat nem engedélyezte.

[65] Hivatkozott arra, hogy a Kúria döntött arról, miszerint a visszahívással egyidőben a munkaviszony Munka törvénykönyve szerinti rendelkezésről is rendelkeznie kell. Ezt meg is tették, hiszen a Munka törvénykönyve alapján, a leszámoltatást azonnal 2022. június 2-re, a hétvégét kihagyva előírták. Előadta, hogy figyelemmel arra, hogy megszűnt a vezetői tisztségviselői jogviszonya, így a munkaviszonya is.

[66] A felmondás indokolásával kapcsolatban előadta, hogy tanú6 nem a társaság alkalmazottja, egyéni vállalkozóként tartózkodott a telephelyen, ennek okán az általa tartott eligazításon sem lehetett volna jelen. tanú6t nem bántalmazta, hanem ellökte tenyérrel magától, nem pedig kilökte, ez pedig nem okozott a helyiségben tartózkodó munkavállalóban semmilyen riadalmat. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az egész telephely a cégbíróság okiratai alapján az alperesi cég birtokában volt, így tevékenysége, az illetéktelen személy eltávolítására az épületből, a jogos birtokvédelem kategóriája.

[67] Hivatkozott arra, hogy betegsége okán nem jelent meg a Kft. taggyűlésén, hanem az autójában ülve fotókat készített. A betegállomány ideje alatt senki nem kötelezhető munkára, rendelkezésre állásra, így olyan ok került megállapításra, amely jogszabályi mentességet élvez, mely szintén az egyenlő bánásmód követelményébe ütközött. Előadta, hogy azért ment le helységnév1-re, mert meg kívánt győződni arról, hogy kik vesznek részt a taggyűlésen és hogy munkaidőn kívül ismét zárva van-e az ajtó, vagy csakis az ő mozgását akadályozva volt bezárva 2022. május 29-én.

[68] A Ptk. 2:48. §-ra alapított képmás- és hangfelvétel, mint személyiségi jog megsértése jogcímén sérelemdíj megfizetése iránt az alperessel szemben támasztott kereseti követelését a kereseti kérelemben foglaltak szerint továbbra is fenntartotta. Előadta, hogy az ítélet (107) és (108) bekezdésében foglalt megállapítás irat- és jogszabályellenes. Az elsőfokú bíróság, bár a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, azonban a bizonyítékokat nem értékelte okszerűen, az okiratokból, az idézett jogszabályhelyek rendelkezéseiből helytelen következtetést vont le, ennek okán ezen tényállás nem szolgálhat ítéleti tényállás alapjául, mert ez súlyosan irat,- és jogellenes.

Fellebbezési ellenkérelem

[69] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[70] A próbaidő vonatkozásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg miszerint a felperes, mint ügyvezető igazgató vezető állásúnak minősül, így a munkaszerződésében a felek eltérhetnek az irányadó általános jogszabályi rendelkezésektől. A próbaidő tartamának meghatározása nem teszi egyébként sem az egész szerződést érvénytelenné.

[71] A rendőri intézkedést követően kérte a munkáltató a felperes együttműködését, melynek a felperes nem tett eleget, a meghallgatásra nem jött el betegségére hivatkozva, de a helyszínen megjelent és az épületet fotózta. E körülményt értékelte a munkáltató az együttműködés hiányának, amely tényszerűen megállapítható.

[72] Az alperes álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás érvényességének megítélésére nem a Ptk. Kft.-re vonatkozó szabályait, hanem az Mt.-t kell alkalmazni.

[73] A megtorlás vonatkozásában előadta, hogy a rendőrségi intézkedést követően a testület egyetértett abban, hogy ügyvezetőként nem kívánják a felperest tovább foglalkoztatni. E körülményből látszik, hogy a felperessel közölt felmondás nem egy megtorlásszerűen alkalmazott eleve eldöntött kérdés volt, hanem egy folyamat, amelynek során a felperes egyre több okot szolgáltatott arra, hogy a munkaviszony fenntartása lehetetlenné váljon.

[74] tanú bántalmazásával kapcsolatban az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg és az indokok valósak és okszerűek voltak.

[75] Az önkormányzat ajtajának bezárásával kapcsolatban előadta, hogy senki nem sérelmezte az ajtó bezárását, senki nem kérte, hogy engedjék ki, kivéve a bezárt ajtón utólag beengedett visszaérkező felpereset, aki megérkezése után pár perccel a rendőrséghez fordult, ahelyett, hogy megkérte volna a takarítónőt vagy a polgármestert, hogy nyissa ki az ajtót, mert rosszul van.

[76] A felperes ügyvezetői tisztségéből való visszahívásról a társaság taggyűlése egyhangú döntést hozott. Hivatkozott a Kúriai joggyakorlatra, miszerint, ha az ügyvezető munkaviszonyban áll, akkor nem elég a visszahívásáról rendelkezni, hanem a munkaviszonyáról is rendelkeznie kell, azaz, ha a munkáltató nem akarja tovább foglalkoztatni, nem elég a visszahívás, hanem a munkaviszonyt is meg kell szüntetni. E körben pedig a munkáltató jogszerűen járt el.

[77] Az alperes továbbra is indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az eljárást a Pp.240.§ (1) bekezdés a) pontja alapján szüntesse meg. A felperes a pert a helységnevli Önkormányzat ellen indította meg a perindításra nyitva álló 30 napos határidőn belül. Az Mt. 287. § (1) bekezdés b) pontja szerint a keresetlevelet a munkáltatói jognyilatkozat közlésétől számított 30 napon belül kell előterjeszteni. Figyelemmel arra, hogy a felperes tisztában volt azzal, hogy nem az önkormányzat, hanem az alperes a munkáltatója, így a jogszabályban előírt 30 napot jóval meghaladta a keresetlevél benyújtása. A jelen esetben a Pp. 51.§-ában foglalt rendelkezések nem alkalmazhatóak.

Észrevétel

[78] A felperes a fellebbezési ellenkérelemre vonatkozó észrevételében előadta, hogy közte és az alperes között létrejött munkaszerződés már magában semmis, figyelemmel arra, hogy próbaidőre vonatkozó kikötés érvénytelen volt. Hivatkozott arra, hogy az alperes nem tartozik a közalkalmazotti törvény alapján létesített jogviszony alá, ahol a vezető állású munkavállalónak meg lehet növelni a próbaidéjét. A Munka törvénykönyve irányadó rendelkezései szerint a próbaidő a munkaviszony kezdetétől számított legfeljebb három hónapig tarthat.

[79] Előadta, hogy jogszerűen gondolt arra, hogy 2020. június 2-án megszűnt a munkaviszonya, vagyis a munkajogviszony megszűnése után már a munkajogviszonnyal kapcsolatos elszámolás következett, mely azért maradt el, mert betegállományban volt. Hivatkozott arra, hogy tanúl polgármester 2020. június 10-én azt állította, hogy a munkaviszonya próbaidő alatt indokolás nélkül került megszüntetésre.

[80] Álláspontja szerint az ügyvezetői tisztség megszüntetésére mindenféle fokozatosság nélkül került sor akként, hogy a jogviszony megszüntetése a joggal való visszaélés durva esete volt.

[81] Előadta, hogy az Mt. 55. § 1. pontja alapján alapján mentesült a megjelenési/rendelkezési állási kötelezettsége alól, mivel keresőképtelen állományban volt, ekként nem vett részt a keresőképtelen betegállománya alatti meghallgatáson.

[82] Hivatkozott arra, hogy a közösségi médiában nem rágalom az, hogy kínvallatásnak nevezte, ha mozgásában korlátozott és a covid időszak alatt 30 nm²-re összezsúfolt 15 ember nem kap levegőt. Álláspontja szerint a rendőri intézkedés nem volt indokolatlan, hiszen jelenleg is folyamatban van a büntető eljárás.

[83] Előadta, hogy az általa tett hivatkozásokat a felmondás nem tartalmazza, az indokok mind valótlannak és bizonyítatlannak tekinthetők a becsatolt közokiratok/rendőrségi tanúvallomások/bíróági tanúmeghallgatások alapján. A fentiek alapján egyértelmű, hogy a munkáltatói felmondás nem valós, okszerű és világos.

[84] Az alperes ügyvédi munkadíját eltúlzottnak találta, kérte annak mérséklését. Hivatkozott arra, hogy az alperes ellenkérelmében benyújtott bizonyítékok az ügyben nem voltak relevánsak, a megbízási szerződések nem a perbeli időszakra vonatkoztak, a becsatolt jegyzőkönyveket nem látták el aláírással és keltezéssel, ennek okán ezen alperes által csatolt okirati bizonyítékok bizonyító erővel nem rendelkeztek.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[85] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[86] A másodfokú bírósága fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, döntését a peradatok okszerű mérlegelésével, helytálló következtetéssel, a helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg és a szükséges tartalommal, terjedelemben indokolta. Döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért azt a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése, és 386.§ (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

[87] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel, az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) - d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[88] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

Próbaidő

[89] Megalapozatlan a felperes fellebbezése a próbaidő vonatkozásában. A felperes a fellebbezésében a munkaszerződés semmiségére, és részleges érvénytelenségre is hivatkozott. A felperes az elsőfokú eljárás során a perfelvétel lezárásáig a hathónapos próbaidő vonatkozásában részleges érvénytelenség megállapítását kérte.

[90] A Pp. 183.§ (4) bekezdése alapján a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig a fél a perfelvételi nyilatkozatait – e törvény keretei között – az ellenfél hozzájárulása nélkül megváltoztathatja.

[91] A Pp. 214.§ (3) bekezdése szerint a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig előadott tényállításhoz képest eltérő vagy további tény állításának kivételesen – törvény eltérő rendelkezése hiányában – akkor van helye, az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig, ha a fél olyan tényre hivatkozik, amely önhibáján kívül a perfelvételt lezáró végzés meghozatala után

a) jutott tudomására, illetve következett be, vagy

b) tudomására jutó, illetve a bekövetkezett tényre tekintettel válik a per eldöntése szempontjából jelentőssé.

[92] A Pp. 215. § (1) bekezdése szerint a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követően a kereset, viszontkereset vagy beszámítás megváltoztatásának az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig törvény eltérő rendelkezése hiányában akkor van helye, ha

a) keresetváltoztatás – bármelyik fél által előterjesztett – új tényállítással áll közvetlen okozati összefüggésben, vagy

b) azt a bíróságnak a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követő anyagi pervezetése indokolja és megváltoztatott kereset ugyanabból a jogviszonyból ered, továbbá a bíróság hatásköre és illetékessége a megváltoztatott keresetre is fennáll.

[93] A Pp. 373. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésbe és a másodfokú eljárás során a (2)-(5) bekezdésbe foglalt kivételekkel – a keresetet, a viszontkeresetet és a beszámítást, illetve az ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet, utólagos bizonyításnak nincs helye. A kereset-, illetve ellenkérelem változtatást elutasító végzés a másodfokú bíróság legkésőbb az ítéletében vagy az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzésében indokolja meg.

[94] A Pp. 373. § (3) bekezdése szerint kereset-, és ellenkérelem változtatásnak akkor van helye, ha az a (2) bekezdés szerinti ténnyel áll közvetlen okozati összefüggésben.

[95] Figyelemmel arra, hogy a felperes a fellebbezésében a keresetváltoztatásának a jogszabályban megjelölt feltételeit nem terjesztette elő, így a másodfokú bíróság a felperes ezen fellebbezési kérelmét visszautasította.

[96] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 29. § (1) bekezdése szerint az érvénytelen megállapodás alapján

létrejött jogviszonyból származó jogokat és kötelezettséget úgy kell tekinteni, mintha azok érvényes megállapodás alapján állnának fenn. Az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszonyt – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a munkáltató köteles haladéktalanul azonnali hatállyal megszüntetni, feltéve, ha az érvénytelenség okát a felek nem háríthatják el.

[97] A (3) bekezdés szerint, ha a megállapodás valamely része érvénytelen, helyette a munkaviszonyra vonatkozó szabályt kell alkalmazni, kivéve, ha a felek az érvénytelen rész nélkül nem állapodtak volna meg.

[98] Mivel a felperes a próbaidő kikötése kapcsán érvénytelenségére hivatkozott, de azt nem állította, hogy az érvénytelen rész nélkül nem állapodott volna meg a munkáltatóval, így a próbaidő kivételével a munkaszerződés érvényes.

A munkaviszony megszüntetése

[99] Az Mt. 78. § (1) bekezdése szerint a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél

- a) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy
- b) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[100] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felek között létrejött munkaviszonyra az Mt. szabályait kell alkalmazni. Ennek következtében nem releváns a felperes azon előadása miszerint az alperes vonatkozásában a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:159. §-a szerinti szabályok az irányadók. Az elsőfokú bíróságnak a felek közötti jogviszonyt kellett elbírálnia, melyre a Munka törvénykönyvének szabályai és nem a Ptk. szabályai az irányadók.

[101] A felperes tévesen hivatkozott tarra, hogy a felmondás indokaként a munkáltató az együttműködési kötelezettség megszegését jelölte volna meg. A munkáltató a felmondás indokául tanú és a felperes között 2020. május 29-én történtekkel összefüggésben jelölte meg a felperes kötelezettségsgszegő magatartását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, a bizonyítékokat teljeskörűen értékelte, azok mérlegelésével is egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság indokolásának szükségtelen megismétlése nélkül azt helytállónak találta.

[102] A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem releváns a felperesnek azon előadása, hogy tanú az ajtón belül vagy az ajtóban állt. A jelen esetben azon felperesi magatartást kell értékelni, miszerint a felperes saját előadása szerint is meglökte, kilökte tanút, ami összeegyeztethetetlen egy ügyvezető magatartásával.

[103] Az elsőfokú bíróság a munkavállalók meghallgatásával kapcsolatban helytállóan állapította meg a tényállást és teljeskörűen lefolytatta a bizonyítási eljárást, az indokolással is egyetértett a másodfokú bíróság. A jelen ügyben nem volt jelentősége annak, hogy a polgármester nyomkodta-e a telefonját vagy nem, úgyszintén annak sem, hogy a felperes kérte a kulcsot magánál tartó takarítónőt, hogy nyisson neki ajtót. A felperes feljelentése alapján a helységnév2 Rendőrkapitányság kiszállt a helyszínre és megállapította, hogy nem tényállásszerű a bejelentő „személyi szabadság megsértése” miatt tett bejelentése. A bejelentés rögzítette, hogy bár az Önkormányzati Hivatal nyitvatartási ideje lejárt, azonban mindenki szabadon mozoghatott.

[104] A helységnev2 Rendőrkapitányság vezetője 2020. június 9-én a felperes alaptalan panaszát a 14060-191/3-1/2020.P. számon elutasította. A panasz indokolása rögzíti, hogy az intézkedő rendőr nem észlelt olyan tényt vagy körülményt, amely a személyi szabadság megsértése bűntett elkövetését alátámasztotta volna, mivel hiányoztak az ennek a megvalósulásához kapcsolódó tárgyi és alanyi elemek. A Somogy Megyei Rendőrkapitányság a 14000-191/26/2020.P. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[105] A lefolytatott bizonyítási eljárás során pedig megállapítható volt, hogy a felperes alaptalan bejelentést tett a rendőrségen, ezen magatartásával megsértette az Mt. 8. § (2) – (3) bekezdésében foglaltakat. Veszélyeztette a munkáltató jóhírnevét és az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja alapján lehetetlenné vált a munkaviszony fenntartása. A felperes nem bizonyította azon előadását, miszerint az ajtó zárva volt mindvégig és tanú19 nem adott engedélyt a tárgyalóteremben annak kinyitására. A tanúk éppen ennek ellenkezőjét adták elő, miszerint a jelenlévők közül senki nem kérte a meghallgatására történő várakozás során, hogy engedjék ki az épületből, senki nem kifogásolta, hogy a főbejáratot bezárták. Az pedig egyértelműen megállapítható volt, hogy az Önkormányzat Bajcsy-Zsilinszky útra nyíló ajtaja nyitva volt, tehát bárki szabadon távozhatott. A jelen perben nem releváns, hogy a helységnev2 Rendőrkapitányság előtt folyamatban lévő büntető ügyben ugyanazon jogi képviselő jár el, mint a munkaügyi perben. Szintén nem releváns a felperes azon hivatkozása, hogy nem volt látható, hogy ki hol ment ki. A per elbírálása szempontjából annak volt jelentősége, hogy a tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy nem érezték magukat bezárva, és bármikor távozhattak. Az ügy elbírálása szempontjából egyébként nem is ennek volt jelentősége, hanem annak, hogy a felperes megalapozatlan rendőrségi bejelentést tett, amelyet a helységnev2 rendőrség által hozott határozatok is alátámasztanak.

[106] A felperes tévesen hivatkozott arra, miszerint, miután visszahívták vezetői tisztségviselői jogviszonyából, egyúttal megszűnt a munkaviszonya is. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a vezetői tisztségviselő megbízásából történő visszahívás, kizárólag a vezetői tisztségviselő megbízási jogviszonyára vonatkozik, az szűnik meg visszahívással. Ezt követően a munkaviszonyt a Munka törvénykönyvének szabályai szerint kell megszüntetni. Tehát az alperes helytállóan járt el, amikor az Mt. irányadó rendelkezéseire való hivatkozással szüntette meg a felperes jogviszonyát. A vezetői megbízás visszavonása nem jár egyidejűleg a munkaviszony megszüntetésével. A felperes munkaviszonyának megszüntetésére a 2020. június 11. napján tartott alperesi taggyűlésen hozott 4/2020. (VI.11.) számú határozat alapján került sor, ebben adott a taggyűlés felhatalmazást a polgármesternek a szükséges intézkedések megtételére és a munkaviszony azonnali hatályú felmondással való megszüntetésének a munkavállalóval történő közlésére. A taggyűlési felhatalmazás alapján került sor a felperes jogviszonyának a megszüntetésére.

[107] Nem felel meg a valóságnak, hogy az alperes nem hozott egyhangú határozatot a felperes munkaviszonya megszüntetése kapcsán, figyelemmel arra, hogy tanú2 a tanúvallomása szerint úgy nyilatkozott, hogy ő csak a felfüggesztésre és nem a megszüntetésre vagy visszahívásra szavazott. Az eljárás anyagai közé becsatolásra került a 4/2020. (VI.11.) számú határozat, mely szerint a taggyűlés egyhangúan szavazott. Ezen taggyűlési határozatot pedig senki nem támadta meg, ennek következtében az hatályában fennmaradt.

[108] Nem fogadható el a felperes azon előadása, miszerint jogos birtokvédelmet valósított meg, amikor tanú6t ellökte tenyérrel magától. A jogos birtokvédelem elbírálása nem a jelen bíróság hatáskörébe tartozik. Az azonban a jelen bíróság hatáskörébe tartozik, hogy a felperes által is elismert lökdösődést, illetve kiabálást a munkavállaló magatartásaként miként kell értékelni. E körben pedig a másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a felperes magatartása méltatlan volt egy ügyvezető

által elvárt magatartáshoz. Így a felmondás további indokaival együttesen a munkáltató jogszerűen szüntette meg a felperes jogviszonyát.

[109] A másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett az elsőfokú ítélet indokolásával, miszerint a felperes által nyilvánosan közzétett véleménynyilvánítása, illetve tényközlése alkalmas volt arra, hogy a munkáltató jóhírnevét súlyosan veszélyeztesse, ezért e körben is helytálló volt az azonnali hatályú felmondás.

[110] Az azonnali hatályú felmondási okok között valóban szerepel, hogy a felperes nem akarta átadni a videófelvételt. Ez valóban nem felel meg a valóságnak, azonban a többi felmondási indok együtt megalapozza a felperes munkaviszonyának a megszüntetését.

Joggal való visszaélés

[111] A felperes a fellebbezésében a joggal való visszaélés kapcsán arra hivatkozott, hogy a 2020-as gazdasági évre vonatkozó megállapodást későbbi dátummal akarták vele aláírni és mivel erre nem volt hajlandó, ezért szüntették meg a jogviszonyát. A felperes azonban az elsőfokú eljárás során nem bizonyította ezen állítást, illetve a fellebbezése alapján sem fogadható el ezen előadás, így a joggal való visszaélésre való hivatkozás megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság ítélete e körben is megalapozott, ezért a másodfokú bíróság a helyes indokok alapján hagyta helyben az elsőfokú ítéletet.

[112] A felperes előadása, miszerint a szolgálati utat betartva, a Felügyelő Bizottságot értesítette az általa vélt jogsértésekről, a jelen ügy elbírálása szempontjából nem releváns, mivel az azonnali hatályú felmondás indokai között szerepel ilyen mulasztás.

[113] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy sem a felperes, sem más jogosult, a taggyűlési határozatokat nem támadta meg, ezért a felperes tanú¹⁷ tanú vallomására történő hivatkozása megalapozatlan.

Sérelemdíj

[114] A felperes a fellebbezésében kizárólag arra hivatkozott, hogy a sérelemdíj megfizetése iránti kereseti kérelmében foglaltakat továbbra is fenntartja. Az ítélet [107] és [108] bekezdésében foglalt ítéleti megállapítás szintén irat és jogszabályellenes, ennek megtörténtét bizonyította.

[115] A Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja kimondja, hogy a fellebbezésben fel kell tüntetni azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A Pp. Nagykomentár szerint meg kell jelölni továbbá a fellebbezésben azt az állított anyagi vagy eljárási jogszabálysértést is, amire a fellebbező a fellebbezést alapítja, de nem szükséges a jogszabályhely megjelölése. A különböző jogszabálysértéseket külön-külön meg kell jelölni, azok részletes indokait adva. A fellebbező félnek meg kell jelölnie, hogy miért tartja az ítéletet sérelmesnek, mert ezzel jelöli ki a másodfokú bíróság a számára azt a jogvédelmet, amit kér. Indokolni is kell a fellebbezést, nem elég az utalás az eljárásban kifejtett jogi álláspontra.

[116] A másodfokú bíróság e körben utal a BH.2014.369. számú eseti döntésre, mely szerint, ha a fél a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát állítja, nem elég, ha csak önmagában a határozat hatályon kívül helyezését kért, hanem pontosan utalnia kell arra, hogy a megállapított tényállást mely részében tartja okszerűtlennek vagy iratellenesnek, ezeket álláspontja szerint milyen módon lehet orvosolni és ez esetben milyen érdemi döntés felel meg az általa helyesnek tartott tényállásnak. Figyelemmel arra, hogy a felperes fellebbezési kérelme nem felelt meg az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek a sérelemdíj kapcsán, ezért az megalapozatlan.

[117] A másodfokú bíróság egyebekben az elsőfokú bíróságnak a felperes sérelemdíj vonatkozásában hozott ítéleti döntésével és annak indokolásával teljeskörűen egyetértett, ezért azt a Pp. 386.§ (4) bekezdése alapján helyes indokai alapján hagyta helyben.

[118] Az alperes fellebbezési ellenkérelmével kapcsolatban a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a 27.M.70.010/2021/8. számú végzésével a Alperes1 ellen indított perben a perbevonást engedélyezte, az alperest a perből elbocsátotta és a pert a alperes2 alperessel szemben folytatta. A végzés fellebbezési lehetőséget biztosított a feleknek. A végzés ellen sem a felperes, sem az alperes nem terjesztett elő fellebbezést, ezért az elsőfokú bíróság 2021. június 15-én megállapította, hogy a végzés 2021. június 10-én jogerőre emelkedett. A fentiekre figyelemmel az alperes a fellebbezési ellenkérelmében már nem hivatkozhat arra, hogy a felperes a pert nem a jó alperes ellen indította meg, így a keresetindítási határidőt elmulasztotta. Az alperesnek lehetősége lett volna, hogy az elsőfokú bíróság végzése ellen fellebbezést nyújtson be, de azt nem tette meg, ennek következtében a fellebbezési ellenkérelmét a másodfokú bíróság visszautasította. A fentiekén túl a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes meg nem engedett ellenkérelem változtatásnak minősül a Pp. 373.§-a alapján, amelynek feltételeit nem terjesztette el, így a másodfokú bíróság ezen körülmény alapján is visszautasította az alperes ezen előadását.

Záró rész

[119] A fellebbezési eljárásban a pertárgy értéke 5.760.000 forint volt. A felperes teljes mértékben elvesztette a fellebbezési eljárásban, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján határozott meg. Figyelemmel arra azonban, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, ezért az felperest részére 150.000 + áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

[120] A felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült, ezért a fellebbezési illetéket a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[121] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[122] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró